

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120204241
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8120204241.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v spore žalobcu: K. U., Q.. X.X.XXXX, U. Č. XX, XXX XX W., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, p r o t i žalovanému: Poštová banka, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31340890, právne zastúpený: Mgr. Stanislav Hutňan, so sídlom Kominárska 141/2,4, 831 04 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia 875,71 eur a neprijať. zmluvných podmienok takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.12.2007, v časti 2. Zmluva o úvere - bod 1., v znení:

„Klient svojím podpisom potvrdzuje, že sa oboznámil s OP, súhlasí s ich obsahom, prijíma návrhy v nich predložené a potvrdzuje ich prevzatie.“
je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.12.2007, v časti 2. Zmluva o úvere - bod 3., v znení:

„Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany zároveň uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy (Dohoda) v zmysle § 551 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník) v platnom znení, ktorá je zabezpečením pohľadávky PB vzniknutej zo ZoÚ. Klient udeľuje PB výslovný súhlas na predloženie Dohody platiteľovi mzdy Klienta. Táto Dohoda sa vzťahuje i na budúceho platiteľa mzdy ako i na iné príjmy Klienta.“
je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1.144,52 eura, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 7.4.2020 domáhal zaplataenia primeraného finančného zadostučinienia vo výške 1.144,72 eur, pričom žalobu odôvodnil tým, že v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.12.2007 na sumu 2.655,51 eur sú obsiahnuté neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobca žiadal určiť neprijateľnú zmluvnú podmienku, v znení : „Klient svojím podpisom potvrdzuje, že sa oboznámil s OP, súhlasí s ich obsahom, prijíma návrhy v nich predložené a potvrdzuje ich prevzatie.“, nakoľko na spotrebiteľa je prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami, ktoré má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde, čo konštatovala aj komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri MS SR.

Ďalej žalobca žiadal určiť neprijateľnú zmluvnú podmienku, v znení : „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany zároveň uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy (Dohoda) v zmysle § 551 zákona č. 40/1964 Zb.

(Občiansky zákonník) v platnom znení, ktorá je zabezpečením pohľadávky PB vzniknutej zo ZoÚ. Klient udeľuje PB výslovný súhlas na predloženie Dohody platiteľovi mzdy Klienta. Táto Dohoda sa vzťahuje i na budúceho platiteľa mzdy ako i na iné príjmy Klienta.“, pretože uvedená zmluvná podmienka je je neprípustným zabezpečením uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku vyplývajúce priamo zo zákona.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Dôvodil, že žalovaný nemá dostatok pasívnej vecnej legitímácie z dôvodu postúpenia pohľadávky, že neexistuje naliehavý právny záujem na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky, pričom zároveň vo vzťahu k primeranému finančnému zadosťučineniu konštatoval, že možné by bolo uvažovať len o určitej symbolickej sume. Navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

3. K tomuto vyjadreniu žalovaného sa vyjadril písomným podaním žalobca, ktorý uviedol, že vecnú legitímáciu má tá zo strán, ktorej svedčí stav z hmotného práva, pričom hmotnoprávny vzťah postúpením pohľadávky nezaniká. Naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyplýva priamo zo zákona, pričom poukázal na viaceré právoplatné rozhodnutia všeobecných súdov. Dôvodil, že žalobca zaplatil celkovo sumu 3.800,03 eur (žalovanému pred postúpením 611,36 eur, postupníkovi 1.426,67 a v rámci zrážok zo mzdy 1.762 eur). Dôvodil, že žalovaný mohol postúpiť svojmu nástupcovi len pohľadávku vo výške rozdielu medzi poskytnutým úverom (2.655,51 eur) a splatenou sumou (611,66 eur), čo je suma 2.044,15 eur. Keďže však žalovaný nezákonne postúpil postupcovi viac ako sumu 2.044,15 eur, spôsobil žalobcovi škodu spočívajúcu v rozdieli medzi poskytnutým úverom vo výške 2.655,51 eur a celkovými platbami žalobcu vo výške 3.800,03 eur, čo predstavuje sumu 1.144,52 eur, ktorú požaduje ako primerané finančné zadosťučinenie. Ohľadom neprijateľných zmluvných podmienok žalobca uviedol, že tieto už boli právoplatne judikované ako neprijateľné.

4. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi prečítaním obsahu celého spisu konštatovaním, že na č. I. 2 a nasl. sa nachádza samotná žaloba, na č. I. 5 sa nachádza zmluva o úvere zo dňa 4.12.2017 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, na č. I. 6 a nasl. je vyjadrenie komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách, na č. I. 25 a nasl. je vyjadrenie žalovaného k žalobe, na č. I. 36 a nasl. sú upomienky zo strany žalovaného smerom k žalobcovi, ako aj aktuálny stav úveru, na č. I. 40 a nasl. je zmluva o postúpení pohľadávok uzatvorená medzi postupcom Poštová banka a.s. a postupníkom BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, na č. I. 50 a nasl. je vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného, na č. I. 52 je rozsudok KS PO sp. zn. 9Co/29/2017 zo dňa 17.5.2018, na č. I. 63 je interaktívna kalkulačka na výpočet RPMN fotokópia z internetovej stránky, na č. I. 64 a nasl. sú uznesenia všeobecných súdov ako aj ÚS SR, pričom zistil tento skutkový stav:

5. Dňa 4.12.2007 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, pričom predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru žalovaným (veriteľ) žalobcovi (dĺžnik) v sume 80.000 Sk (2.655,51 eur), ktorým mal žalobca splácať 60 mesačnými splátkami vo výške 2.279 Sk (75,65 eur). V zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba 19 %, RPMN 20,73 %, a dátum prvej platby 17.1.2008.

6. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1/2010 z 15.12.2010 medzi postupcom Poštová banka, a.s. a postupníkom BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED došlo k postúpeniu aj pohľadávky voči žalobcovi.

7. Výzvou z 8.10.2008 žalovaný vyzýval žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy 163,65 eur.

8. Výzvou z 8.12.2008 žalovaný vyzýval žalobcu na splatenie úveru s príslušenstvom spolu vo výške 2.661,83 eur.

9. Žalobca zaplatil celkovo sumu 3.800,03 eur (žalovanému pred postúpením 611,36 eur, postupníkovi 1.426,67 a v rámci zrážok zo mzdy 1.762 eur), čo medzi stranami nebolo sporné.

10. Na pojednávaní konanom 6.10.2020 právny zástupca žalobcu uviedol, že trvá na podanej žalobe zotrvať na podanej žalobe. Konštatoval, že žiada určiť neprijateľnosť zmluvných podmienok, ktoré boli obsahom zmluvy zo zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Zároveň konštatoval, že ak súd určí neprijateľnosť týchto zmluvných podmienok žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.144,52 eur, ktoré má podľa jeho názoru ako relatívny tak aj sankčný charakter. Uviedol, že zo strany žalovaného došlo k nekalým obchodným praktikám pri postúpení pohľadávok, pričom úver je nutné považovať za bez úročný a bez poplatkov. V časti nad istinu bolo žalovanému umožnené

vymáhať neexistujúcu pohľadávku práve kvôli takémuto postúpeniu, v časti nad istinu bolo umožnené vymáhať žalovanému ako aj jeho právnomu nástupcovi neexistujúcu pohľadávku práve kvôli postúpeniu pohľadávky medzi nimi. Zároveň mal za to, že ak súd určí neprijateľnosť zmluvných podmienok vzniká zároveň aj právo na primerané finančné zadostučinenie, ktoré bolo vyčíslené v žalobnom návrhu. Navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť, v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania v rozsahu 100%, nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

11. Na tomto pojednávaní právny zástupca žalovaného uviedol, že poukazuje na svoje doterajšie vyjadrenia tak ako boli doručené súdu, na ktoré v celom rozsahu odkázal. Poznamenal, že nárok považuje v celom rozsahu za nedôvodný a navrhol preto žalobu zamietnuť. V prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania. Nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

12. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie takto právne posúdil:

13. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

15. Podľa § 52 ods. 2 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 3 OZ spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

18. Podľa 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

19. Je potrebné vychádzať z toho, že každá spotrebiteľská zmluva musí byť transparentná. Zmluvné podmienky musia byť formulované jasne a zrozumiteľne nielen gramaticky, ale aj z toho pohľadu, aby spotrebiteľ bol schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z roho pre neho vyplývajú (rozsudok ESD C-26/13).

20. Zásada transparentnosti dopadá i na aplikáciu Všeobecných obchodných podmienok a Sadzobníka poplatkov. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru a nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti. Pokiaľ tak dodávateľ urobí, takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu (nálež ÚS SR I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013).

21. Čo sa týka neprijateľnosti zmluvnej podmienky vo výroku I. rozsudku, súd konštatuje, že je možné súhlasiť s výrokovou logikou, že na spotrebiteľa by nemalo byť prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami, ktoré má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde, čo konštatovala aj komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri MS SR. Z uvedenej zmluvnej podmienky možno vyvodiť, že táto zmluvná podmienka má jednoznačný odradzujúci potenciál

pre prípadné uplatňovanie si nárokov spotrebiteľa v inom konaní, preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

22. Vo vzťahu k druhej neprijateľnej zmluvnej podmienke súd konštatuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy je v priamom rozpore s citovaným § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, teda bolo nevyhnutné vyhlásiť túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú, pretože zámerom zákonodarcu bolo sprísnenie pravidiel daného právneho inštitútu v spotrebiteľských právnych vzťahoch, keďže, aj ako potvrdzovala súdna prax, často krátko dochádzalo na strane dodávateľa k nekalým praktikám pri jej uzatváraní (napr. bola zakomponovaná do neprehľadných obchodných podmienok bez akéhokoľvek zvýraznenia), resp. ako v aktuálne prejednáwanej veci nebola dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená vo forme osobitnej listiny. Súd ju preto vyhlásil za neprijateľnú ako je to uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

23. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka 9) alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

24. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

25. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. predávajúci nesmie upierať práva podľa § 3.

26. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z. z. možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

27. V prejednávanom prípade však možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky a teda k strate finančných prostriedkov. Pri finančných službách je odopreté plnenie veriteľovi na základe jeho žaloby výlučne z dôvodu, že sa vyžaduje bez platného právneho dôvodu (nedostatok zmluvnej náležitosti) alebo ide o nekalú obchodnú praktiku, príp. neprijateľnú zmluvnú podmienku.

28. Žalobca musel aktívne uplatňovať svoje práva podaním žaloby a súd v prejednáwanej veci s prihliadnutím na vyššie uvedené dospieva k záveru, že výška nemajetkovej ujmy v prípadoch podľa § 3 ods.5 zákona o ochrane spotrebiteľa môže zodpovedať výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila.

29. Pri výklade § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. treba zdôrazniť, že zákonodarca formuloval uvedené ustanovenie tak, že ak porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu (Bez toho, aby ujma nastala alebo čo len hrozila. Postačuje spôsobilosť porušenia práva alebo povinnosti viesť k ujme spotrebiteľa.), tak základ nároku na finančné zadosťučinenie je daný (arg. „má právo“). Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z. z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva spôsobom, ktorý môže privodiť ujmu spotrebiteľovi je potrebná určitá intenzita.

30. Spôsobom vyššie uvedeným určenú výšku peňažného zadosťučinenia v sume 1.144,52 eur súd považuje za primeranú a dodávateľ má jednoduchú možnosť jej plateniu, prípadne aj iným zodpovednostným následkom sa v iných úverových prípadoch vyhnúť, a to tým, že bude podnikat' v rámci pravidiel stanovených právnymi predpismi SR.

31. Súd prvej inštancie vzhľadom na to, že žalovaný si vo vzťahu k žalobcovi uplatňoval aj na základe neprijateľných zmluvných podmienok, bezdôvodne sumu 1.144,52 eur, vyvolal u neho stav právnej neistoty, ktorý mohol/musel riešiť podanou žalobou.

32. Súd prvej inštancie ďalej dôvodí, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak (hoci aj minoritne) funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

33. Je potrebné tiež akcentovať, že nemožno „ukracovať“ v tomto konaní žalobcu (v kontrakčnom procese dlžníka) od možnosti domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia. Napokon bol to v tomto konaní žalovaný (v kontrakčnom procese veriteľ), kto porušil spotrebiteľského práva, preto musí znášať aj riziko žalobného efektu, všetko vo svetle toho faktu, že je to žalobca, kto je pri iniciácii sporu tzv. dominus litis. Úspešnosť žalobcu v spore o určenie neprijateľných zmluvných podmienok nebola sporná, teda došlo k naplneniu hypotézy právnej normy viazanej na inštitút primeraného zadosťučinenia.

34. Súd preto považoval, ako je uvedené vyššie, za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 1.144,52 eur, a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Súd prvej inštancie akcentuje aj fakt, že účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od takýchto praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom neprimeraného obohatenia sa pre druhú stranu sporu.

35. Napokon sa súd prvej inštancie zaoberal aj otázkou, aké konkrétne práva žalobcu boli porušené. Je potrebné zdôrazniť, že práva žalobcu boli bezpochyby porušené práve použitím neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve, čo postačuje pre uplatnenie si nároku na primerané finančné zadosťučinenie, keďže vychádza priamo zo znenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Je preto možné vyvodiť, že samotné úspešné uplatnenie porušenia práva vytvára rámcový právny základ pre uplatnenie si práva na primerané finančné zadosťučinenie, ktorého výška je už na posúdení súdu.

36. Vo vzťahu k naliehavému právnemu záujmu súd prvej inštancie uvádza, že vychádzajúc z ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, je potrebné konštatovať, že v každom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobcu ako spotrebiteľa na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to bez toho, aby žalobca musel tento naliehavý právny záujem na určení osobitným spôsobom preukazovať, pretože tento vyplýva priamo z vyššie uvedených zákonných ustanovení, najmä z citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.12.2013, sp. zn. 1Co/237/2013). Navyše naliehavý právny záujem vyplýva aj z potreby zosúladenia skutkového a právneho stavu.

37. Čo sa týka postúpenia pohľadávky a pasívnej legitimacy žalovaného, je nutné uviesť, že predmetná spotrebiteľská zmluva bola uzavretá medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako dodávateľom, na čom nič nemení ani postúpenie pohľadávky, ktorého dôsledok nepredpokladá zánik hmotnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Navyše je nutné akcentovať aj tú skutočnosť, že bol to žalovaný (postupca), ktorý skoncipoval celú zmluvu vrátane neprijateľných zmluvných podmienok, preto musí znášať aj následok žalobného efektu a teda je pasívne vecne legitimovaný.

38. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne ustanovenia súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

39. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.